

บทที่ 3

ผลการเสริมบอระเพ็ดบดผงต่อสมรรถภาพการผลิตสุกรพื้นเมืองในสภาพการเลี้ยงที่ต่างกัน

บทนำ

การใช้สารปฏิชีวนะผสมในอาหารเพื่อวัตถุประสงค์ในการเร่งการเจริญเติบโต เพิ่มประสิทธิภาพการใช้อาหารและเพื่อป้องกันโรคระบาด ซึ่งการใช้สารปฏิชีวนะผสมลงในอาหารเป็นเวลานานจะก่อให้เกิดปัญหาสารตกค้างในผลผลิตที่มีผลเสียต่อผู้บริโภคและก่อให้เกิดการดื้อยาของเชื้อโรค ในปัจจุบันมีแนวโน้มของการห้ามนำเอาสารปฏิชีวนะทุกชนิดมาเป็นสารเร่งการเจริญเติบโตในอาหารสัตว์ ดังนั้นเกษตรกรควรให้ความสำคัญกับการนำสมุนไพรซึ่งมีสรรพคุณทางยาและมีอยู่มากมายตามธรรมชาติมาใช้ทดแทนการใช้สารปฏิชีวนะ เพื่อกระตุ้นการเจริญเติบโต เพิ่มประสิทธิภาพการใช้อาหาร ลดอัตราการตายและเพิ่มผลผลิต ตลอดจนให้ได้ผลผลิตจากสัตว์ที่มีความปลอดภัยและสร้างความมั่นใจแก่ผู้บริโภค ด้วยเหตุนี้สมุนไพรจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการผลิตสัตว์ บอระเพ็ดซึ่งเป็นสมุนไพรชนิดหนึ่งที่ได้ง่าย และเป็นองค์ประกอบของตำรับยาสำหรับสัตว์ ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ใช้กันมานาน ดังนั้นการนำมาเสริมในสูตรอาหารสุกรพื้นเมืองน่าจะส่งผลต่อสมรรถภาพการผลิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การทดลอง

1. เพื่อศึกษาผลการเสริมบอระเพ็ดบดผงต่อสมรรถภาพการผลิตสุกรพื้นเมืองในสภาพการเลี้ยงที่ต่างกัน

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

วัสดุ และ อุปกรณ์

1. วัตถุดิบอาหารสัตว์ ประกอบด้วย ข้าวโพด, รำละเอียด, กากถั่วเหลือง, ปลาป่น, กากเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมัน, กากมะพร้าว, ไคคลอเซียมฟอสเฟต, เกลือป่น, น้ำมันปาล์ม และ พรีเม็กซ์ (หมูรูน)

2. สัตว์ทดลอง สุกรพื้นเมืองคณะเพชร น้าหนักเฉลี่ย ประมาณ 5 กิโลกรัม จำนวน 48 ตัว

วิธีการทดลอง

1. การวางแผนการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้จัดปัจจัยในการทดลองแบบ 2 X 2 แฟกตอเรียลในแผนการทดลองสุ่มตลอด (2 X 2 Factorial in completely randomize design) โดยให้รูปแบบการเลี้ยง (การเลี้ยงในสภาพกึ่งปล่อยอิสระ, การเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์) และการเสริมบอระเพ็ดผง (การไม่เสริมบอระเพ็ด และ การเสริมบอระเพ็ด 0.3% ในสูตรอาหาร) เป็นปัจจัยในการทดลอง โดยแต่ละทรีตเมนต์รวมมี 4 ซ้ำ แต่ละซ้ำมีสุกรแต่ละเพศจำนวน 3 ตัว ซึ่งทรีตเมนต์รวมจำแนกออกเป็น

ทรีตเมนต์ที่ 1	เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ	+ สูตรอาหารไม่เสริมบอระเพ็ด
ทรีตเมนต์ที่ 2	เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ	+ สูตรอาหารเสริมบอระเพ็ด 0.3%
ทรีตเมนต์ที่ 3	เลี้ยงใน โรงเรือนพื้นซีเมนต์	+ สูตรอาหารไม่เสริมบอระเพ็ด
ทรีตเมนต์ที่ 4	เลี้ยงใน โรงเรือนพื้นซีเมนต์	+ สูตรอาหารเสริมบอระเพ็ด 0.3%

2. รูปแบบการเลี้ยง

รูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมือง ที่ทำการศึกษา 2 รูปแบบ มีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองรูปแบบการเลี้ยงที่เหมาะสมของสุกรพื้นเมือง

3. การเตรียมบอระเพ็ด

บอระเพ็ดที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ใช้ในรูปผง ทำการเตรียมโดยนำเถาบอระเพ็ดสดมาหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ แล้วนำไปทำให้แห้ง โดยวางไว้ในโรงอบ (โรงเรือนปิด) ประมาณ 3 วัน จึงนำไปบดด้วยเครื่องบด hammer mill

4. การให้อาหาร

ในการทดลองนี้ให้อาหารสัตว์ทดลองแบบจำกัด เฉลี่ยวันละประมาณ 0.5 กิโลกรัม/ตัว/วัน โดยแบ่งให้ เช้า-เย็น และมีน้ำให้กินตลอดเวลา สูตรอาหารทดลองดังแสดงในตารางที่ 3.1

การเก็บข้อมูล

- บันทึกปริมาณอาหารที่ให้และอาหารที่เหลือในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์
- บันทึกการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัว โดยชั่งน้ำหนักสุกรทดลองในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์
- คุณภาพซาก โดยการคัดเลือกสุกรหลังจากทดลองการเลี้ยงเสร็จสิ้นที่มีน้ำหนักใกล้เคียงกัน ทรีตเมนต์ละ 2 ตัว ประกอบด้วยเพศผู้ 1 ตัว และ เพศเมีย 1 ตัว มาชำแหละ และตัดแต่งซากสุกร โดยวิธีการตัดแต่งชิ้นส่วนใหญ่ (wholesale cuts) ตามวิธีการที่แนะนำโดย ชัยณรงค์ (2529) ซึ่งการตัดแต่งตามวิธีการนี้จะได้ส่วนต่าง ๆ 5 ส่วนด้วยกัน คือ ขาหลัง (ham) สัน (loin) ไหล่ (shoulder) ขาหน้า (picnic shoulder) และ สามชั้น (belly)

ลักษณะที่ศึกษา

1. ปริมาณอาหารที่กิน

2. น้ำหนักตัวที่เพิ่ม = น้ำหนักตัวสุดท้าย - น้ำหนักเริ่มต้น

3. ประสิทธิภาพการใช้อาหาร = $\frac{\text{ปริมาณอาหารที่กิน}}{\text{น้ำหนักตัวที่เพิ่ม}}$

4. อัตราการเจริญเติบโต = $\frac{\text{น้ำหนักตัวที่เพิ่ม}}{\text{จำนวนวันที่เลี้ยง}}$

5. ต้นทุนอาหารตลอดการเลี้ยง = ราคาอาหาร X ประสิทธิภาพการใช้อาหาร X น้ำหนักตัวที่เพิ่ม

6. คุณภาพซาก ประกอบด้วย

6.1 เปอร์เซ็นต์ซาก = $\frac{\text{น้ำหนักซากเย็น} \times 100}{\text{น้ำหนักสุกรพื้นเมืองมีชีวิต}}$

6.2 เปอร์เซ็นต์อวัยวะภายใน = $\frac{\text{น้ำหนักอวัยวะภายใน}^* \times 100}{\text{น้ำหนักสุกรพื้นเมืองมีชีวิต}}$

* ประกอบด้วยตับ, ม้าม, หัวใจ, ปอด และกระเพาะอาหาร (ล้างทำความสะอาดแล้ว)

ตารางที่ 3.1 ส่วนประกอบและคุณค่าทางโภชนาของสูตรอาหารที่ใช้ทดลอง

วัตถุดิบ (กิโลกรัม)	สูตรที่ 1	สูตรที่ 2
ข้าวโพด	40.00	40.00
รำละเอียด	15.00	15.00
กากถั่วเหลือง (44%)	18.00	18.00
ปลาป่น	6.00	6.00
กากปาล์ม	9.00	9.00
กากมะพร้าว	9.00	9.00
บอระเพ็ดป่น	-	0.30
น้ำมันปาล์ม	1.00	1.00
ไคแคลเซียมฟอสเฟต	1.20	1.00
เกลือ	0.30	0.20
วิตามิน- แร่ธาตุ	0.50	0.50
รวม	100.00	100.00
องค์ประกอบของโภชนา โดยการคำนวณ (%)		
โปรตีน	20.00	20.00
พลังงาน	3053.00	3053.00
ไขมัน	5.71	5.71
เยื่อใย	6.48	6.61
แคลเซียม	0.789	0.7414
ฟอสฟอรัส	0.548	0.512
ไลซีน	1.009	1.009
เมทไธโอนีน + ซีสตีน	0.6471	0.6471
ทรีโอนีน	0.7289	0.7289
ทริฟโตเฟน	0.2118	0.2118
ราคา (บาท/กิโลกรัม)	9.05	9.03

การบันทึกข้อมูล

1. ชั่งน้ำหนักสุกรพื้นเมืองที่เริ่มทดลอง และน้ำหนักสุกรพื้นเมืองทุก 2 สัปดาห์ จนเสร็จการทดลอง
2. อัตราการเจริญเติบโตกับประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร กรัม/ตัว/วัน
3. ปริมาณอาหารที่กินตลอดการทดลองเฉลี่ยต่อตัว/วัน
4. น้ำหนักตัวที่เพิ่มในแต่ละช่วงและสิ้นสุดการทดลอง
5. ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร
6. ต้นทุนค่าอาหารตลอดการทดลองเฉลี่ยต่อตัว
7. คุณภาพซากชำแหละแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยเป็นเปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักสุกรพื้นเมืองที่เริ่มทดลอง และสิ้นสุดการทดลอง อัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร ปริมาณอาหารที่กิน และต้นทุนค่าอาหารตลอดการทดลองเฉลี่ยต่อตัว นำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) ตามการทดลองแบบ 2x2 แฟคทอเรียลที่ในแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด และถ้าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างจะเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธี Duncan's Multiple Range Test

สถานที่ทำการทดลอง

สถานีปฏิบัติการสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผล และวิจารณ์ผลการทดลอง

ผลการเสริมบอระเพ็ดบดผงในอาหารสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงในสภาพการเลี้ยงที่แตกต่างกัน ที่มีต่อสมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมือง ได้แสดงในตารางที่ 3.2 พบว่าการเสริมบอระเพ็ดในอาหารสุกรพื้นเมือง ที่เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินกับเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ไม่ทำให้น้ำหนักสุกรพื้นเมืองเมื่อสิ้นสุดการทดลองมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) เมื่อพิจารณาจากน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเช่นเดียวกัน แต่มีแนวโน้มว่าการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองในสภาพกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับบอระเพ็ดบดผงในสูตรอาหารมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ โดยที่อัตราการเจริญเติบโตของสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงบนพื้นดินในสภาพกึ่งปล่อยอิสระและได้รับบอระเพ็ดบดผงในสูตรอาหารไม่แตกต่างจากการไม่เสริมบอระเพ็ด ($P>0.05$)

ตารางที่ 3.2 การเสริมบอระเพ็ดบดผงในสูตรอาหาร ในสภาพการเลี้ยงที่ ต่างกันต่อสมรรถภาพการผลิตสุกรพื้นเมือง (ค่าเฉลี่ย \pm SD)

	สภาพการเลี้ยง				% C
	กึ่งปล่อยอิสระ(พื้นดิน)		โรงเรือนพื้นซีเมนต์		
	0	0.3	0	0.3	
ปริมาณบอระเพ็ด (%)	0	0.3	0	0.3	
ระยะเวลาในการเลี้ยง (วัน)	84	84	84	84	-
น้ำหนักเริ่มต้น (กก.)	5.48 \pm 0.27 ^{ns}	5.32 \pm 0.29 ^{ns}	5.25 \pm 0.21 ^{ns}	5.33 \pm 0.27 ^{ns}	4.9
น้ำหนักสิ้นสุดการทดลอง(กก.)	19.33 \pm 0.62 ^{ns}	19.29 \pm 0.60 ^{ns}	18.18 \pm 0.59 ^{ns}	18.25 \pm 1.34 ^{ns}	4.4
อัตราการเจริญเติบโต (กรัม/ตัว/วัน)	165.00 \pm 5.77 ^a	165.00 \pm 5.77 ^a	152.00 \pm 5.00 ^{ab}	150.00 \pm 14.14 ^b	5.4
น้ำหนักตัวเพิ่ม (กก.)	13.86 \pm 0.61 ^{ns}	13.98 \pm 0.45 ^{ns}	12.93 \pm 0.45 ^{ns}	12.92 \pm 1.00 ^{ns}	5.2
ปริมาณอาหารที่กิน (กรัม/ตัว/วัน)	436.01 \pm 0.00 ^{ns}	434.03 \pm 0.00 ^{ns}	436.01 \pm 0.00 ^{ns}	435.01 \pm 0.00 ^{ns}	0.3
ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร(FCR)	2.65 \pm 0.12 ^{ns}	2.61 \pm 0.08 ^{ns}	2.84 \pm 0.22 ^{ns}	2.84 \pm 0.09 ^{ns}	5.1
ต้นทุนค่าอาหารตลอดการเลี้ยงต่อตัว(บาท)	331.28 \pm 0.75 ^a	329.37 \pm 0.75 ^b	331.28 \pm 0.75 ^a	330.12 \pm 1.44 ^{ab}	0.2

a, b ตัวอักษรต่างกันแถวเดียวค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$)

ns ค่าเฉลี่ยในแถวเดียวกัน ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่อัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นมากกว่าสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์และได้รับบอร์เพ็คในสูตรอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับบอร์เพ็คที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ เนื่องจากการทดลองเลี้ยงสุกรพื้นเมืองในครั้งนี้ ให้อาหารแบบจำกัดปริมาณประมาณวันละ 0.5 กิโลกรัม เพื่อลดการสูญเสียของอาหารเนื่องจากถ้าให้กินแบบเต็มที่ สุกรพื้นเมืองก็จะกินมากแต่อัตราการเจริญเติบโตต่ำส่งผลให้ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเร็วไปด้วย จากผลการทดลองพบว่ากลุ่มที่เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินมีแนวโน้มว่ามีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีกว่าการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ทั้งการเสริมและไม่เสริมบอร์เพ็ค ทั้งนี้เนื่องจากการเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินเป็นสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติของสุกรพื้นเมืองมากกว่าการกักขังในสภาพโรงเรือนทำให้สัตว์มีความเครียดน้อยลง ส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตดีขึ้น และตลอดการเลี้ยงในช่วงการทดลองไม่พบสุกรป่วยและตาย ซึ่งให้ผลในการทำงานเดียวกันกับรายงานของ Gentry *et al.* (2002b) ที่ศึกษาในช่วงฤดูเดียวกัน พบว่าการเลี้ยงสุกรในทุ่งหญ้ามีอัตราการเจริญเติบโตดีกว่าในโรงเรือน ทั้งนี้เนื่องจากสัตว์ทดลองนั้นเป็นสุกรที่อยู่ในสภาพทุ่งหญ้ามาแต่กำเนิดทำให้สามารถปรับตัวได้ดี

เมื่อพิจารณาถึงต้นทุนค่าอาหารตลอดการเลี้ยงต่อตัวตลอดการทดลองในครั้งนี้ มุ่งเน้นศึกษาด้านทุนการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองในช่วงระยะเวลา 12 สัปดาห์ เพื่อให้ได้สุกรพื้นเมืองที่มีน้ำหนักตัวตามความต้องการของตลาดที่มักซื้อขายสุกรกันเป็นตัวหรือบางท้องที่อาจซังน้ำหนัก แต่ต้องการสุกรพื้นเมืองที่มีขนาดไม่ใหญ่น้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัมและเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงสภาพการเลี้ยงแบบดั้งเดิมของเกษตรกรที่นิยมใช้วิธีการให้อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาต่ำและเน้นปริมาณ จากผลการทดลองในตารางที่ 3.2 ปรากฏว่าการเลี้ยงสุกรแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินและได้รับการเสริมบอร์เพ็คบดผงในสูตรอาหารจะใช้ต้นทุนค่าอาหารตลอดการเลี้ยง 12 สัปดาห์น้อยกว่าการเลี้ยงในสภาพที่ไม่เสริมบอร์เพ็คทั้งแบบกึ่งปล่อยอิสระและในโรงเรือนพื้นซีเมนต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงด้วยสูตรอาหารที่มีบอร์เพ็คบดผงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์

คุณภาพซากสุกรพื้นเมือง

จากการใช้สูตรอาหารทดลองตามตารางที่ 3.1 โดยมีโปรตีน 20 เปอร์เซ็นต์ พลังงานใช้ประโยชน์ได้ 3053 กิโลแคลอรีต่อกิโลกรัมอาหารและโภชนาอื่นตามความต้องการของสุกรเล็กเพื่อศึกษาถึงคุณภาพซากสุกรพื้นเมืองผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 3.3 โดยทำการตัดแต่งซากตามวิธีการตัดแต่งชิ้นส่วนใหญ่ (wholesale cuts) ตามวิธีการที่แนะนำโดย ชัยณรงค์ (2529) ซึ่งการตัดแต่งตามวิธีการนี้ ซึ่งจะได้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ของชิ้นส่วนต่าง ๆ 5 ส่วนด้วยกัน คือ ขาหลัง สันใหญ่ ขาหน้า และ สามชั้น โดยคิดจากน้ำหนักมีชีวิต และทำการแยก ชิ้นส่วนอวัยวะภายใน เพื่อศึกษาน้ำหนักดับสัมพัทธ์ [โดยคิดจากน้ำหนักดับ (กรัม)/กิโลกรัม (น้ำหนักตัว)]

ตารางที่ 3.3 การเสริมบอระเพ็ดบดผงในสูตรอาหาร ในสภาพการเลี้ยงที่ต่างกันต่อคุณภาพซากสุกรพื้นเมือง (เปอร์เซ็นต์)

	สภาพการเลี้ยง (12 สัปดาห์)			
	กึ่งปล่อยอิสระ(พื้นดิน)		โรงเรือนพื้นซีเมนต์	
ปริมาณบอระเพ็ด (%)	0	0.3	0	0.3
เปอร์เซ็นต์ซาก	60.43	57.40	61.02	58.39
เปอร์เซ็นต์อวัยวะภายใน	17.29	20.17	18.41	19.90
เปอร์เซ็นต์หัว	9.37	9.60	9.23	10.20
ชิ้นส่วน (%)				
ใหญ่	6.12	5.02	6.56	6.32
ขาหน้า	6.82	7.46	7.71	8.12
ขาหลัง	13.85	12.26	13.53	11.65
สามชั้น	8.21	6.46	8.25	8.54
สัน	7.48	7.56	9.00	7.57
ซี่โครง	2.19	1.59	1.79	2.32

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าเปอร์เซ็นต์ซากสุกรพื้นเมืองของกลุ่มที่ไม่ได้รับบอระเพ็ดบดผงในอาหารซึ่งเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดินและกลุ่มที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์สูงกว่าสุกรพื้นเมืองที่ได้รับบอระเพ็ดบดผงในสูตรอาหาร ขณะที่เปอร์เซ็นต์น้ำหนักอวัยวะภายในของกลุ่มที่ได้เสริมบอระเพ็ดบดผงในสูตรอาหารมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการไม่เสริมบอระเพ็ดบดผงทั้งสองสภาพการเลี้ยงอย่างเห็นได้ชัด โดยที่น้ำหนักดับสัมพัทธ์ของกลุ่มที่เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระไม่เสริมบอระเพ็ด กลุ่มเลี้ยงแบบปล่อยอิสระเสริมบอระเพ็ด กลุ่มที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ไม่เสริม

๖
636.1
ค177

บอระเพ็ด และกลุ่มที่เลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์เสริมบอระเพ็ด เท่ากับ 22.44, 28.36, 22.14 และ 28.24 กรัม/น้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้อง กับ วรพล และคณะ (2547) ที่ได้ศึกษาการใช้บอระเพ็ดในไก่เนื้อ ให้ผลในการทำงานเดียวกัน คือ น้ำหนักตัวสัมพัทธ์ของไก่ที่ได้รับบอระเพ็ดในระดับ 0.23 เปอร์เซ็นต์ ของอาหาร สูงกว่าไก่กลุ่มที่ไม่เสริมบอระเพ็ด, เสริมบอระเพ็ด 0.05 และ 0.14 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

สรุป

1. การเสริมบอระเพ็ดในอาหารสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงในสภาพกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดิน และโรงเรือนพื้นซีเมนต์ อัตราการเจริญเติบโตของสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงแบบปล่อยกึ่งอิสระบนพื้นดิน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์

2. การเลี้ยงสุกรพื้นเมืองที่เสริมและไม่เสริมบอระเพ็ด ในสภาพการเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดิน และโรงเรือนพื้นซีเมนต์ ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมืองในด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน

3. เปอร์เซ็นต์ซากของสุกรสุกรพื้นเมืองที่ได้รับบอระเพ็ดในสูตรอาหารทั้งสองรูปแบบการเลี้ยง มีแนวโน้มของค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับบอระเพ็ด แต่ เปอร์เซ็นต์ของอวัยวะภายในมีแนวโน้มที่สูงกว่า ในลักษณะที่พกผ่น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมการใช้บอระเพ็ดในรูปของสารสกัดเพื่อให้สารออกฤทธิ์ในบอระเพ็ดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาเพิ่มในส่วนคุณภาพเนื้อสุกรพื้นเมือง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคในวงกว้าง